

STAR

Yalçın AKDOĞAN

**PYD de biter, DEAŞ da;
yeter ki ABD elini çeksin...**

Cumhurbaşkanımız Erdoğan'ın ABD Başkanı Trump'la yaptığı telefon görüşmesi sadece Suriye'nin değil Ortadoğu'nun gidişatını değiştirecek bir etki yaptı. Bir **diplomatik hamle** ancak bu kadar büyük değişimlere yol açabilirdi.

Türkiye'nin Fırat'ın doğusuna müdahale kararlılığı birçok dengeyi derinden sarstı.

ABD'nin Suriye'den çekilme kararı sadece Suriye politikasının geleceğini etkilemez, aynı zamanda Türkiye ile ilişkilerin geleceğini, Ortadoğu'nun geleceğini ve bir o kadar da ABD'deki iç dengelerin geleceğini etkiler.

Başkan Erdoğan öyle bir hamle yaptı ki, Trump askerlerini Suriye bataklığından çekmek gibi kamuoyuna olumlu bir mesaj verirken, içeride kendisine ayak direyenleri de ekarte edecek bir tablo oluşturdu. ABD'nin derin devlet odakları bir bir görevlerinden ayrılıyorlar.

Pentagon'dan Centcom komutanına ve Suriye temsilcisine kadar bir dizi pozisyon sarsıntı geçirdi.

ABD askerinin Suriye'den çekilme kararı **ABD içindeki güç çekişmelerini** yani **politika farklılıklarını** derinden etkileyecektir.

Bir kutup, Suriye'nin kuzeyindeki yapılanma üzerinden Şii hilalini engellemeyi ve İran'a dönük farklı senaryolar geliştirmeyi amaçlıyordu. Bu kutup aynı zamanda Suriye'de oluşacak terör koridoru üzerinden enerji kaynaklarının kontrolünü arzuluyordu.

Yine aynı kesimler Rusya ve İran'ın Ortadoğu'daki nüfuzunu ABD'nin bölgedeki askeri varlığı üzerinden kırmanın peşindeydi.

Bu kutuptakiler muhtemelen Trump'a dönüp, "Suriye'ye girdiğimizde DEAŞ mı vardı ki, DEAŞ bitti diye çıkıyoruz" diyorlardır.

Diğer kutup ise **PKK terör örgütünün uzantısı bir örgüt üzerinden tüm Suriye politikasını dizayn etmeyi, Türkiye ile ilişkileri bozmayı, Suriye bataklığına her yıl yüzlerce asker kaybı ve milyarlarca dolar gömmeyi** yanlış buluyordu.

PYD ile iş tutan ABD kadroları uluslararası zeminde **Türkiye'yi DEAŞ'a yardım yapan ülke** pozisyonuna düşürmek için elinden gelen çabayı göstermişti. Şimdi ise karşılığında acı bir gerçek çıkıyor: **Türkiye tüm terör örgütleri gibi DEAŞ'ın bitirilmesi konusunda da etkin mücadeleye inanmaktadır.**

DEAŞ, ABD'nin Suriye'de bulunma gerekçesini oluşturmaktan ziyade, ABD'nin terörist PYD unsurlarına

destek olmasının gerekçesini oluşturuyordu.

ABD'nin bölgeden çekilmesinin en temel etkisi PYD'nin arkasından çekilmesi olacaktır.

ABD bölgeden ve PYD'nin arkasından çekilmekle kalmamalı, örgüte verdiği tüm silahları, askeri araç ve teçhizatı da alıp götürmelidir.

Aksi halde DEAŞ'a karşı işbirliği yaptıklarını zannettikleri PYD, DEAŞ'la işbirliği yapacak ve bu silahları ABD'nin müttefiklerine doğrultacaktır.

Türkiye için PYD'nin PKK'dan farkı olmadığı gibi, DEAŞ'ın da PYD'den bir farkı yoktur.

ABD'nin himayesi veya **ABD gizli birimlerinin provokasyonları** olmazsa Türkiye bunların tümüyle çok rahat bir şekilde mücadele edebilecek kapasiteye sahiptir. **DEAŞ'ı bölgedeki politikaları için maske örgüt olarak kullanan gizli servisler**, bu örgütün tasfiye edilmemesi için elinden geleni yapacaktır.

ABD devleti bir ve bütün olarak Trump'ın söyleminin arkasında durur ve içindeki paralel/derin yapıların sabotajlarına engel olabilirse, Türkiye bölgedeki terör örgütleri üzerinde kısa sürede önemli bir başarı elde edecektir.

STAR **Ahmet KEKEÇ**

Pespayelikte son nokta

Bir siyasetçi düşünün... Bugüne kadar verdiği hiçbir sözü tutmamış, hiçbir vaadini gerçekleştirmemiş, hiçbir iddiasını kanıtlayamamış ve hayatı hep **“başarısızlıklarla”**, **“seçim mağlubiyetleriyle”** geçmiş...

Bu siyasetçi, üstelik tescilli bir **“yalancı...”** Müddei olduğu konularda **“sürekli”** yalan söylediği ortaya çıkmış ve bu durumu mahkemece belgelenmiş.

Üstelik bu siyasetçi, normal insanlar dünyasının yakışsız, ayıp, çirkin karşılayacağı birtakım ağır cürümlerin sahibi...

Hatırlayalım:

Bakanlık yapan bir hanımefendiyle ilgili, **“Önüne yatıyor”** diye bir ifade kullanmıştı.

Bu ifadesinin yanlış olduğu, bir hanımefendiye böyle sözlerle hitap etmemesi gerektiği hatırlatıldı...

Normal bir insanın yüzü kızarır, değil mi?

En azından pişmanlık duyar, sözünü düzeltmek için gayret sarf eder ve özür dilemenin yollarını arar...

Hayır... Bizimki bırakın özür dilemeyi, **“terbiyesizlik çitasını”** daha da yukarılara taşıdı ve ilk sözlerini şu şekilde tavzih (!) etti: **“Ne önüne yatması... Altına yatıyor, altına...”**

Böyle bir adama ne yaparsınız?

Komşunuzsa, selamı sabahı kesersiniz.

Müşterinizse, mal satmazsınız.

İş arkadaşınızsa, odanızı değiştirirsiniz.

Evladınızsa, reddedersiniz.

Bir yakınınızsa, akrabalık ilişkilerinizi gözden geçirirsiniz ve onun görüş alanına girmemeye çalışırsınız.

Her halükârda uzak durursunuz...

Gelgelelim, memleketimizin **“aydınlanmış”** kesimi, pespayeliği siyaset yapmak zanneden bu adamı, taltifle, **“CHP genel başkanlığı”** makamında tutuyor. **“Hangi bilginle, hangi müktesebatınla, hangi seçmen ve delege tercihiyle buralara geldin?”** deme gereği bile duymuyor.

Hadi **“başarısızlığı ödüllendiriyorlar”** diyelim...

Ödüllendirsinler...

Hayrını görsünler...

Fakat onu o makamda mahfuz tutarak, asıl, **“pespayeliği”** ödüllendiriyorlar...

Daha doğrusu, pespayeliği normalleştiriyorlar.

Bakın, dünkü grup toplantısında ne söylemiş: **“Demokrasi demek eleştiriye tahammül rejimi demektir. Efendim beni kimse eleştiremez. İyi de sen kimsin? Kim sana Cumhurbaşkanı diyor? Zorla sana Cumhurbaşkanı diyorlar... O koltuğa meşru şekilde mi geldin? Bir sanatçıyla nasıl konuşulacağını bileceksin, haddini bileceksin. Ki bu toplantıda beni çok eleştiriyorlar, ben ağzımı açıp bir şey dedim mi? Hayır, demedim...”**

Kimden söz ettiğim anlaşılmıştır.

Kemal Kılıçdaroğlu, yüzde 52 oyla seçilmiş **Erdoğan**'ı, meşru Cumhurbaşkanı saymıyor.

Darbeyle gelmesi gerekiyordu herhalde...

Ki, darbeyle gelen Cumhurbaşkanlarına bugüne kadar saygıda kusur etmediler...

Mesela **Cemal Gürsel**'e, **“devrimci Cumhurbaşkanı”** dediler.

15 Temmuz başarılı olsaydı, **Fetullah**'a ne diyeceklerdi, kim bilir...

Bir de buyuruyor ki utanmadan, **“Bu toplantıda beni çok eleştiriyorlar, ben ağzımı açıp bir şey dedim mi? Hayır, demedim...”**

Kendisi soruyor, kendisi cevaplıyor.

Köşe Yazıları – 26/12/2018

Hoşuna gitmeyen durumlarla karşılaşınca, soluğu savcılıkta aldığına hatırlamıyor bile.

Bu satırların yazarına iki adet dava açmıştı.

Hasan Öztürk'ü de boş geçmemişti.

Suçumuz?

Suçumuz, “**Kemal Kılıçdaroğlu yalan söylüyor**” demek.

Söylemiyor mu?

Her iki lafından biri yalan değil mi?

Neredeyse her açıklamasıyla, her cümlesiyle bunu tekrarlamıyor mu?

“**Bu toplantıda beni çok eleştiriyorlar, ben ağzımı açıp bir şey dedim mi?**

Hayır, demedim...” diyen biri, yalan söylemiyorsa, ne yapmış oluyor?

SABAH

Salih TUNA

Tezgahınız batsın

Bugün size **CHP'li bir ailenin** henüz orta mektep (8. sınıf) öğrencisi çocuklarının maruz kaldığı "mahalle baskısını" anlatacağım.

Sıkı durun...

Baskıyı yapan, **AK Partili ailelerin çocukları.**

Yer, **Fatih**; İstanbul'un en muhafazakâr bilinen semti. Belediye başkanı da çeyrek asırdır AK Partili.

Hülasa, hacısı hocası ve dahi "yobazı" oldukça bol, güzel bir semtimiz.

İmajı da öyle.

Hiç unutmam, yıllar önce merhum **Erol Günaydın** (ışıklar içinde uyusun) Fatih'te mukim olduğumu öğrenince endişelenmiş, "**aman oğlum dikkatli ol, başına bir iş gelmesin**" demişti. (Merhumun algısına göre tiyatroyla sinemayla iltisaklı olanların o semtte oturmaları tehlikeliydi.)

Evet, başıma bir iş gelmişti.

Ama semt yüzünden değil.

Brecht'ten uyarladığım bir oyunumdan dolayı aynı anda hem komünizm hem şeriat propagandası yaptığım iddiasıyla 6 yıla yargılandım.

Neyse, konuyu dağıtmayalım...

Ailesi CHP'li olan söz konusu çocuğun kendisi de Kemal Kılıçdaroğlu'nu çok seviyor, hatta hayran.

Ne ki, arkadaşları tarafından dışlanmak korkusuyla saklıyor bunu.

Zira okulda hemen

herkes **Erdoğan**ci. Kılıçdaroğlu'na solo ve koro halinde küfrediyorlar.

Zavallı çocukcağz ailesinin veli toplantısına gelmesini bile istemiyor. Ola ki, ailesinin Kılıçdaroğlu'ndan nefret etmediği, hatta sevdiği anlaşılır diye.

Ne kadar korkunç değil mi?

Yukarda anlattığım "vaka" aynıyla vaki. Bir farkla ki, **baskıya maruz kalan çocuğun**

ailesiCHP'li değil.

Çocuk da zaten Kılıçdaroğlu'nu değil,

Erdoğan'ı seviyor.

Vaka gerçek, hiç şüpheniz olmasın. Zira bahsettiğim çocuk, yeğenim!..

Tersyüz ederek anlattım ki, algı operasyonlarıyla zehirlenen "muhalifler" birazcık empati gösterebilir.

Soner Yalçın meslektaşımız da dünkü yazısında AKP'nin algı operasyonlarıyla "hınç kültürü" oluşturduğunu, "yandaş medyanın" da buna yalanlarıyla malzeme sunduğunu söyledi. ("Yandaş medya" kavramlaştırmasının bizzat kendisi algı operasyonu değil mi Soner Bey?) Misal olarak da, bilmem kaç bininci kez, "**Kabataş'ta bacımıza saldırdılar**" ifadesine vurgu yaptı.

"**Gezi İmamı**" denen o şahsın, "Türbanlı olduğu için değil AKP'li olduğu için saldırmışlardır" tweetine vurgu yapacak değildi ya.

Mesele, "Kabataş yalancısı" ise, onu ben de mahkûm ettim.

Peki, onca "**orantısız zekâ**" içinden bir Allah kulu çıkıp da, "**Annelerin**

kucağından çocuklarını

alıyorlar. Çocukların

çığıklarına tanık oluyorum.

Bir katliam hazırlığı bu!.." diyen Can Dündar'ı neden mahkûm etmedi?

Yine de Soner Yalçın'ın hakkını teslim edelim.

En azından, "Bizim Mahalle de hınç kültürünün esiri olmaya başladı. (...) Yalana inanıp onu yayma konusunda hiç geri kalmıyor..." diyebilecek cesareti gösterdi. Algı operatörlerinin matine - suare çalışan "nefret tezgâhına" rağmen bunu söylemek cesaret ister.

Şuncağızı unutmayalım:

FETÖ'cüler algı operasyonlarıyla zehirlenen sosyolojiye güvenerek, başka bir ifadeyle, bu sosyolojiden cesaret alarak 15 Temmuz'da bu ülkeyi işgal etmeye kalkıştılar.

Kılıçdaroğlu'nun "**tiyatro**" dediği o katliamda onca insanımız can verdi, hiç mi suçluluk duymuyorsunuz?

Aynı nefrete, aynı hakarete ve aynı tehdide kaldığınız yerden nasıl devam ediyorsunuz? İnsan biraz utanır be!

SABAH

Mehmet BARLAS

Cumhurbaşkanı Erdoğan'dan nefret edenler listesine kimler girerdi?

Cumhurbaşkanı Erdoğan'a en fazla kızanların ve hatta ondan nefret edenlerin listesi yapılsaydı, kimler dereceye girerdi dersiniz? Gazetelerin son dönemdeki koleksiyonlarını bir karıştırın... Oldukça

Köşe Yazıları – 26/12/2018

kalabalık katılımlı bir yarışmacılar listesine ulaşırsınız.

Listenin başı

Listenin başında muhtemelen Fetullah Gülen yer alır... Yıllarca uğraştığı ve CIA'dan da destekaldığı Türkiye'yi ele geçirme planını çökerten Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan, sanırım Gülen'ine nefret ve beddua hedeflerinin de başında yer alıyor. Bu arada FETÖ üyeleri de, liste halinde Erdoğan'a olan nefretlerini her gün tazelemektedirler.

Özellikle 15 Temmuz 2016'daki darbe teşebbüsü ertesinde kamuda başlatılan temizlik, bu kesimin Erdoğan'a dönük nefret duygularını keskinleştirmiştir.

PKK'lılar da...

Erdoğan'dan nefret edenler listesinin ön sıralarında yer alanlar arasında mutlaka PKK'nın sözde yöneticileri de bulunmaktadır.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın aralıksız çabaları sonucunda ABD'nin PKK'ya verdiği destek bir ölçüde son bulmuş ve hatta ABD PKK'nın elebaşlarının başlarına milyonlarca dolarlık ödülleri de koymuştur.

Erdoğan'ın Trump'la kurduğu diyalog sonunda PKK'nın Suriye'deki uzantısı PYD'yi de vurmuştur.

Kılıçdaroğlu

Cumhurbaşkanı Erdoğan'a nefretle karışık öfke duyduğu sanılanlardan biri de muhakkak ki CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'dur. Nitekim Kılıçdaroğlu bazen ayıplı kelimeler de kullanarak bu duygularını her zeminde seslendirmektedir. Ancak ruhbilimcilere göre, Kılıçdaroğlu'nun nefret duyguları Erdoğan'a karşı hissettiği minnet duyguları ile karışmaktadır. Çünkü Erdoğan, Kılıçdaroğlu'nun her seçimde yenilmesine rağmen onu gerçek bir rakip yerine koymakta ve sürekli ondan söz ederek CHP'nin başında kalmasını sağlamaktadır.

Liste uzar gider

Erdoğan'a öfkeyle ve hatta nefretle yaklaşanların arasında Suriye'nin Esad'ı, İsrail'in Netanyahu'su, Mısır'ın Sisi'si ve Suudi Arabistan'ın Muhammed bin Selman'ı da vardır. Bu arada Halk TV'nin sohbet programlarının konuşmacıları yanında salonu dolduran dinleyiciler de listede yer alabilirler. Gezi kalkışmasına kadar Erdoğan'ı desteklerken bir anda kendilerini PKK'lıya da HDP'li bulanları da, herhalde listeye almak gerekir. Veya AK Parti kurulurken yol arkadaşı olanlardan bazıları da, şimdi Erdoğan'dan nefret edenler listesinde değil midir?

HÜRRİYET

Abdulkadir SELVİ

Trump'ın ziyareti nasıl konuşuldu?

MECLİS'te Şeref Kapısı'nın girişinde Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı beklerken bakanlar birbiri ardına gelmeye başladı. Sağlık Bakanı Fahrettin Koca ile selamlaşırken Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu Meclis'e adım attı. Onu Milli Savunma Bakanı Hulusi Akar ile Milli Eğitim Bakanı Ziya Selçuk takip etti. Bakanlar Kurulu geçidi gibiydi.

Mevlüt Çavuşoğlu, Ankara temsilcileri ile kahvaltılı basın toplantısından geliyordu. O nedenle "Açıklamalarınız son dakika olarak gündeme düştü" dedim. Böylece aramızda kısa soru-cevap şeklinde bir diyalog başladı. Trump'ın Türkiye ziyaretini sordum. "Trump, Sayın Cumhurbaşkanımızla görüşmelerinde 'Türkiye'yi seviyorum. Türkiye'ye geleceğim' diyor. Arjantin'deki görüşmede yine Türkiye'ye geleceğini söyledi. En son Cumhurbaşkanımızla yaptığı telefon görüşmesinde de söyledi" dedi. Bunun üzerine Beyaz Saray'dan yapılan açıklamayı hatırlattım. Beyaz Saray'dan yapılan açıklamada "Başkan gelecekte olması muhtemel bir buluşmaya açık" ifadesi kullanılırken, görüşmeye ilişkin herhangi bir tarih ve planın olmadığı

belirtilmişti. Çavuşoğlu, "Dışişleri bakanları bir araya gelip görüşmeyi planlayacağız" diye konuştu. Dışişleri Bakanı ile Fırat'ın doğusuna yapılacak olan operasyonu da konuştuk. ABD'nin Suriye'den çekilme kararının ortaya çıkmasından bu yana geçerli olan, "ABD'nin YPG'yle ilgili bir marjı var mı?" sorusunu yönelttim. "YPG'ye yatırım yapmışlar" diye karşılık verdi. Ardından ekledi: "Ama YPG diyemiyorlar, Kürtler diyorlar. Biz de onlara '**Biz de Kürtleri seviyoruz, bizim mücadelemiz PKK ile diyoruz**'. Çavuşoğlu'nun bu sözleri Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "**Arapları DEAŞ'ın eline bırakmadığımız gibi, Kürtleri de PKK/PYD'nin zulmüne terk etmeyeceğiz**" çıkışını daha iyi anlamamı sağladı. Belki perde arkasında bir şeyler konuşuluyor.

SDG'YE FARKLI BAKIŞ

Türkiye'nin YPG'ye yönelik itirazları üzerine ABD, Suriye Demokratik Güçleri diye bir yapı ortaya çıkarmıştı. Bizim buna PKK'yı kamufle etmek için oluşturulan bir yapı diye itirazlarımız olmuştu. Çavuşoğlu'na SDG'yi sordum. "SDG'nin içinde Araplar da var" diye karşılık verdi. Bu sözden YPG ile SDG'nin aynı kefeye konulmadığı sonucunu çıkardım. Türkiye, SDG'nin geleceğini soru işaretli olarak görüyor.

DEAŞ BÖLGESİ

Trump'ın Suriye'den çekilme kararının temelini Türkiye'nin DEAŞ'la mücadelesi

oluşturuyor. Trump attığı ilk tweet'te “Başkan olduğumda DEAŞ iyice vahşileşmişti. Şimdi DEAŞ büyük ölçüde mağlup olmuş durumda. Türkiye de dahil diğer yerel ülkeler kalanların kolaylıkla icabına bakabilir. Biz eve dönüyoruz” demişti. Cumhurbaşkanı Erdoğan ile yaptığı telefon görüşmesinden sonra ise “Başkan Erdoğan, bana Suriye'deki DEAŞ kalıntılarını yok edeceği konusunda kuvvetli bir bilgi verdi. Kendisi bunu yapabilecek bir adam. Ayrıca Türkiye (Suriye'nin) kapı komşusu. Bizim askerlerimiz eve dönüyor” demişti. Fırat Kalkanı'nda hiçbir ülkeden destek almadan DEAŞ'ı ağır yenilgiye uğrattık. Ancak Fırat'ın doğusunda DEAŞ'a karşı yapılacak olan bir operasyonda kara birliklerimizin YPG'nin de kontrol ettiği bölgeden geçmesi gerekiyor. Bunu hatırlatmam üzerine Çavuşoğlu, oldukça kararlı bir şekilde konuştu. “DEAŞ neredeyse biz oraya kadar gideriz” dedi.

ERDOĞAN-PUTİN GÖRÜŞMESİ

Çavuşoğlu ile önümüzdeki günlere ilişkin programını konuştuk. “Rusya'ya gideceğim” dedi. Çok kısa bir süre sonra Cumhurbaşkanı Erdoğan'dan “Putin'le yüz yüze görüşeceğim” açıklaması geldi. Böylece birkaç gündür kafamı kurcalayan bir soru daha yanıt bulmuş oldu. Fırat'ın doğusuna Başkan Trump'la kaldığımız mutabakat üzerine gireceğiz. ABD ile girdiğimiz yeni

ilişkiden Suriye'de en önemli müttefikimiz olan Rusya ile diyalogumuz zarar görmemeli. Çünkü Fırat Kalkanı ve Zeytin Dalı operasyonlarını Rusya ile anlaşarak yaptık. Türkiye, Fırat'ın doğusuna yapacağı operasyonu sadece ABD ile koordine etmek yerine aynı zamanda Rusya ile de konuşarak yapmayı tercih ediyor. Yani Rusya'ya rağmen değil, Rusya'yla birlikte. Benim anladığım, Rusya da bu koordinasyonun bir yerinde olacak. Bu açıdan Erdoğan-Putin görüşmesi önemli. Bir adım ileri gidecek olursak, nasıl ki 14 Aralık'ta Erdoğan ile Trump arasındaki telefon görüşmesi ile bir dönüm noktası yaşandıysa, Erdoğan-Putin görüşmesi de “yeni Suriye süreci”nin kilometre taşlarından birini oluşturacak.

YENİŞAFAK
Tamer KORKMAZ

İbretlik...

Komiserlikten ihraç edilen bir FETÖ mensubunun etkin pişmanlık hükümlerinden yararlanarak verdiği ifadede yer alan Mavi Marmara baskınıyla ilgili kısım pek dikkat çekicidir:

“İl İmamı Bayram Ahmet Apak, düzenlediği istişare toplantısında bizlere ‘Size bir şey söyleyeceğim. Ancak aramızda kalmalı. Alt gruplarla paylaşmayın. Erdoğan, şayet Mavi

Köşe Yazıları – 26/12/2018

Marmara’da başarılı olsaydı; okullarımızın da Türkçe olimpiyatlarımızın da hiçbir esamisi okunmazdı’ diye konuştu...” (Akit, 24 Aralık 2018)

Terör Devleti İsrail’in 31 Mayıs 2010 tarihindeki Mavi Marmara Katliamı’nın ardından Wall Street Journal’a konuşan Fetullah; Tel Aviv’i değil, Ankara’yı suçlamıştı!

“İsrail’in otoritesine baş kaldırılmamalıydı” demişti.

FETÖ’nün 15 Temmuz 2016’daki darbe girişiminden iki hafta sonrasında Siyonist kalemlerden Alon Goshen-Gottstein; Mavi Marmara olayındaki Tel Aviv’i kollayan tavrından dolayı “İsrail, Gülen’e şükran borçludur” diye yazmıştır.

Aynı yazıda darbeci Gülen’i öve öve bitiremeyen bu şahıs, “Gülen Cemaati ile dostluğunun yirmi yıldır devam ettiğinden” de -gururla- bahsediyordu!

Paralel Yapı’nın eski Gürcistan İmamı Hayati Küçük, 2015 yılında ekranlarda aynen şöyle konuşmuştu:

“Gülen, hayatı boyunca İsrail’in aleyhinde bir tek söz dahi söylemedi. Erbakan Filistin davasını sahiplenirken, bizlere evinizde hatta yatak odalarınızda dahi İsrail’in hakkında menfi konuşmayın diye telkinde bulundular...

Türkiye’de İsrail’e ters düşen herkese biz düşman olduk. İsrail’in istemediğini biz de istemiyorduk. Paralel Yapı’nın şakirt dediği tüm subaylar eğitim için İsrail’e gidiyordu. ABD’deki Gülen enstitülerini Yahudiler kurdu!”

Mavi Marmara Katliamıyla aynı gün gerçekleştirilen ve yedi şehit verdiğimiz İskenderun’daki PKK saldırısının arka planında İsrail devletinin yer aldığı belgelenmiştir!

BEBEK KATİLLERİ

Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, Tunus’ta yaptığı açıklamada Terör Devleti İsrail’in Başbakanı için şunları söyledi:

“Netanyahu son günlerde çok huzursuz...”

Çünkü Suriye’yi bölemeyeceğini anladı...

Netanyahu’nun PKK terör örgütüne yönelik büyük bir sempatisi var. Suriye’yi onların aracılığıyla bölmek istiyorlardı. Planları bozulunca huzursuz oldu...

PKK ile Netanyahu’nun ortak özelliği, her ikisinin de bebek katili olmasıdır...”

İsrail’de dördüncü başbakanlık dönemini yaşayan Netanyahu döneminde –son on yıl

Köşe Yazıları – 26/12/2018

içinde- işgal altındaki bölgelerde katledilen Filistinlilerin sayısı Üç Bin Üç Yüz'ü geçti.

Terör Devleti İsrail'in "kanla beslenen" askerleri; Filistinli masumları, Müslümanları kasten öldürmeye devam ediyor...

2009'dan bu yana, İsrail'in saldırılarında hayatını kaybeden Filistinlilerden 775'i çocuk, 334'ü de kadındır.

Gazze'deki barışçıl gösterileri hedef alan Faşist Netanyahu'nun askerleri, sadece 30 Mart'tan bu yana 230 Filistinli'yi katletti.

Geçtiğimiz Cuma günü katledilen on altı yaşındaki Muhammed Muin Cahcuh'un acılı annesi Neda Cahcuh "Katil İsrail, onlarca çocuk gibi elinde silah bulunmayan savunmasız bir çocuğu daha öldürdü" dedi...

Yine Cuma günkü gösteriler sırasında; altı çocuk babası engelli bir Filistinli olan Mahir Yasin, Katil İsrail'in askerleri tarafından başından vurularak şehit edildi...

NETANYAHU'NUN İFTİRALARI

İşte bu katliamların emrini veren Terör Devleti'nin Başbakanı Benyamin Netanyahu Kahpesi "hem suçlu, hem de güçlü" pozlarında Türkiye'ye iftiralarla saldırıyor...

Twitter'da Başkan Erdoğan'ı hedef alan Netanyahu, Türkiye'yi Kıbrıs'ta ve Suriye'de

"işgalci" gibi göstermeye yeltenen ifadelerle bühtanda bulundu!

Türkiye'nin 1974'teki Kıbrıs Barış Harekâtı; - aynen Netanyahu gibi- sivilleri, masumları, çocukları katleden Faşist Rum Yönetimi'nin adayı Yunanistan'a bağlamak istemesi üzerine yapılmıştı...

Netanyahu, Yunanistan'a ve Kıbrıs Rum Kesimi'ne koltuk çıkmayı pek seviyor! Buna mukabil, geçen haftaki şu gelişmeyi duyduğunda gözlerini kapatmış olmalıdır:

Haber şuydu: "Güney Kıbrıs Rum Kesimi'nde ilk defa bir siyasi parti (AKEL) "1974 yılında 126 Türk'ü katlederek çukurlara gömen Rumları" kınayan bir açıklama yayınladı! (Hürriyet)

Terör Devleti'nin Başbakanı Netanyahu, PKK'lı teröristleri de çok seviyor!

Türkiye'nin Suriye'deki terör koridorunu parçalamasından, Fırat Kalkanı+Zeytin Dalı harekâtlarında YPG-PKK'lı teröristleri temizlemesinden dolayı bozuk çalıyor, iftira atıyor!

TSK'nın Fırat'ın doğusuna yönelik harekâtının ayak seslerini duyduğu için de kafayı bozmuş durumda!

Şu "**Büyük İsrail!**" Projesi kapsamında "**Suriye'nin kuzeyinde bir PKK**

devletinin kurulması” hayalleri çöpe gidiyor, ya!

YENİŞAFAK
Mehmet ACET

Ankara’nın Suriye için yeni yol haritası

ABD Başkanı Trump’ın çekilme kararı sürpriz bir şekilde gelişince, oyuncular için Suriye kartları yeniden karılmaya başladı.

Bu elbette Türkiye için de geçerli.

Dün sabah dış politikada 2018 yılı değerlendirmesi için bir araya geldiğimiz Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, bu son gelişme üzerine paydaşlarla istişareler yaparak hareket etmek istediklerini dile getirdi.

Ankara için öncelik, ABD askerlerinin geri çekilme sürecinde bir boşluk oluşmaması.

Bu bağlamda, ‘istişarelerin’ önemli bir kısmı Washington ile yürütülüyor.

ABD yönetimi, Ankara’nın koordineli hareket etme talebini de kabullenmiş görünüyor.

Bu hafta içinde askeri bir heyet Ankara’ya gelip, kendi muadilleriyle çekilme sürecini konuşacak.

Eş zamanlı olarak Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın talimatı doğrultusunda Moskova ile temas kurulacak, yeni durum üzerine yeni müzakereler yapılacak.

Bu bahis açıldığında Çavuşoğlu, “Rusya sahada bir aktör. Önümüzdeki günlerde bir Rusya ziyareti yapıp, görüş alışverişinde bulunacağız. İstişare edeceğiz. Boşluk oluşmaması için diğer aktörlerle de istişare etmemiz gerekiyor” dedi.

“ABD’NİN ÇEKİLMESİYLE PYD SORUNUNA KÖKLÜ BİR ÇÖZÜM BULUNABİLİR”

Cümlenin sahibi Bakan Çavuşoğlu.

Bu ifade aslında, yeni Suriye denklemine Türkiye’nin önceliğini ve vazgeçilmez pozisyonunu yansıtıyor diyebiliriz.

Bu şu anlama da geliyor:

PKK/YPG’nin Suriye topraklarının üçte birini ABD desteğiyle ele geçirerek oluşturduğu fiili durum, bir başka deyişle ‘Rojava projesinin’ geleceğini kötü günler bekliyor.

Peki nasıl bir öngöründe bulunulabilir?

Önceki gün Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın ifadelerinde karşılığını bulan “Suriye Kürtlerini PYD zulmüne terk etmeyeceğiz”

sözlerini, bir işaret fişegi olarak görmek mümkün.

Bu yaklaşım biçimi Ankara açısından şöyle bir niyete işaret ediyor:

Türkiye'ye müzahir Kürt gruplarını daha derli toplu şekilde organize edip, Suriye'nin geleceğinde YPG'nin yerine ikame etmek. Önümüzdeki süreçte, bu politikanın daha gözle görülür sonuçları karşımıza çıkabilir.

“POMPEO ARADI SORULAR SORDU ASKERE SORUN DEDİM”

Yabancı basında 14 Aralık'ta gerçekleşen Trump/Erdoğan görüşmesinin arka planına dair dikkat çekici haberler çıkmış, Pazartesi günü bu köşede o yazılardan alıntılar kullanmıştık.

O yazılardan birinde, bir gün önce, yani 13 Aralık'ta, ABD Dışişleri Bakanı Mike Pompeo'nin Türkiye'nin operasyon hazırlığıyla ilgili bilgi edinmek için Türk mevkidaşını aradığından söz etmiştik.

Çavuşoğlu, bu bilgiyi daha sorulmadan teyit ettikten sonra, o görüşmeye dair yeni veriler paylaştı.

Şunları söyledi:

“Pompeo beni aradı (13 Aralık görüşmesi)
‘Plan, strateji nedir’ diye sorular sordu. Teknik

sorular. ‘Bunlar teknik konular, cevabını öğrenmek istiyorsanız bizim askeri yetkilileri arayabilirsiniz. Ama kararlılığımızı öğrenmek istiyorsanız, evet kararlıyız’ dedim.”

ESAD'DAN MÜNBIÇ HAMLESİ

ABD'nin Suriye'deki askerlerini çekme kararı sonrası dün, Fırat'ın batısından ‘Boşluk doldurma’ başlığının altını doldurabilecek dikkat çekici bir haber geldi.

Haber, Münbiç'in batısında yer alan Arimah isimli beldenin, YPG kontrolünde iken Esad rejimine bağlı birliklerin eline geçtiğini söylüyordu.

Haliyle bu durum Rejim ile YPG arasında dar alanda bir paslaşma mı oluyor sorusunu akıllara getirdi.

Haber yayıldıktan sonra Milli Savunma Bakanlığı adına yapılan açıklama ise meselenin bu şekilde olmadığına işaret ediyordu.

Açıklamaya göre, ‘Arimah bölgesindeki hareketlilik 2017'den beri bölgede bulunan Suriye rejim güçlerine ait’ idi. Yani yeni bir durum yoktu.

Esad rejimi ile YPG arasında sık sık görüşmeler yapıldığını biliyoruz.

Ancak, dün Çavuşoğlu'nun da dile getirdiği gibi, iki tarafın çıkarları çoğu zaman çatıştığı için, bu görüşmelerden iki taraf da başarılı sonuçlar elde edemiyor.

Peki, diyelim ki anlaşılabilir ve Fırat'ın doğusunda kendi aralarında yeni bir güç paylaşımı yaptılar.

Böyle bir senaryo karşısında Türkiye'nin tepkisi ne olur?

Sorunun yanıtını yine Dışişleri Bakanı'nın ağzından verelim:

“Rejim geldi, YPG orada diyelim. Hiç tereddüt etmeyiz. Bugün Irak'ta PKK tehdidine karşı nasıl operasyonlar yapıyorsak, aynıısını Suriye'de de yaparız. Bu, Türkiye için beka meselesidir. Ulusal güvenlik meselesidir.”

YENİAKİT

Ali KARAHASANOĞLU

İstanbul Barosu, darbecilerin borusu!

Bir adam ki..

Bu ülkenin Cumhurbaşkanı'na parmak sallayıp..

Sanki 6 ay önce sandığa gitmemişiz..

Mevcut **Cumhurbaşkanı** sandıktan ezici bir çoğunlukla çıkmamış..

Sanki 3 ay sonraki mahalli seçimlerin yapılmayacağı açıklanmış da..

Dolayısı ile demokrasi askıya alınmış gibi..

“Bizim polarizasyondan, bu kargaşadan kurtulabilmemizin tek çaresi de demokrasi diye düşünüyorum. Oraya ulaşabilirsek ne âlâ..” diye cümleye girip..

Devamında da..

“Kavga dövüş olmaz, biz bu işin içinden çıkarız. Ulaşamazsak her faşizmin olduğu gibi, karşılaştığı gibi; belki liderini ayağından asarlar, belki mahzenlerde zehirlenerek ölür, belki adı geçen başka liderlerin yaşadığı gibi kötü sonlar yaşayabilir.. Ama bize yazık olur, biz harap oluruz” diyerek, açıkça Cumhurbaşkanı'nın görevinden ayrılmamakta direnmemesi gerektiğini, direnirse kavga çıkacağını..

Sonunda da..

Ayağından asılma..

Mahzende zehirlenme..

Başka liderlerin yaşadıkları kötü son.. İhtimallerinden birisinin yaşanacağını söyleyen bir hokkabaza..

“Hukuk devleti uyarısı” yapacağına..

“Tiyatro Sanatçıları” diye başladığı açıklamasına..

Bu sözlerin sahibi Metin Akpınar ile başlayan İstanbul Barosu'na, başka ne diyebilirim?

“Darbecilerin borusu” demeyip, ne diyebilirim?

Darbecilere sözcülük ediyorlar..

Koruma kollama görevini üstleniyorlar..

Adam “ayağından sallandırmak”tan bahsediyor..

Bunlar, “Tiyatrocu” diyor..

Adam, “mahzende zehirlenerek öldürülmek”ten bahsediyor..

Bunlar “Sanatçı” diyorlar..

Adam, “kötü son”dan bahsediyor..

Bunlar “İfade özgürlüğü” diyorlar..

Ben de kanlı darbe isteyenlerin sözcülüğüne soyunanlara hatırlatıyorum: “Yaptığınız, darbecilerin borusu olmaktır!”

-

İstanbul Barosu, dün yaptığı açıklamada..

“Aslında ‘suç’ teşkil etmesi sözkonusu bile olmayan ve hakaret de içermeyen ifadelerden soruşturmalar açılarak, ‘burun sürtme cezası’ verilmesi asla kabul edilemez” diyor..

Afedersiniz, beyler..

Siz hakimlik görevi üstlendiniz de, biz mi atladık..

Kimsiniz siz?

Avukat mı?

Hakim mi?

Bırakın..

Bir şeyin suç olup olmadığına, hakimler karar versinler..

Görüşünüzü açıklıyorsanız..

Buyrun, yalanlarınızı sıralayın..

Cevaplarını suratınıza yapıştırıyım..

Ne imiş?

“Eleştiriler, ‘şok edici’ bir nitelik taşısa dahi, ifade özgürlüğü kapsamında”miş..

Eleştiri imiş..

Ne eleştirisi beyler?

Hangi eleştiri?

“Ayaktan sallandırma”nın neresi eleştiri?

“Mahzende zehirleyerek öldürme” ne eleştirisi?

“Kötü son”la yapılmak istenen eleştiri ne?

Söyleyin de bilelim..

Sahi, ifade özgürlüğüne bu kadar inanıyorsanız..

İçinde sallandırma olmayan..

Zehirlenerek öldürmeden bahsedilmeyen..

“Kötü son” tehdidi içermeyen, M. Kemal’e yönelik her eleştiride, niye hop oturup, hop kalkıyorsunuz?

Baronuzun yönetim kurulu üyeleri, niçin savcılıklara koşup, “Savcı amca.. Bunları hapse tıkmın” diye ağlaşıyor?

İfade özgürlüğü ise..

İfade özgürlüğüne en çok ihtiyacımız olan konu, içinde küfür barındırmayan, tarihi gerçekleri anlatmaktır..

Siz bu alanda ne yapıyorsunuz?

Yönetim kurulu üyenize, kurum avukatınıza para verip, “Şu adamın konuşmasını, yazısını ihbar et.. Tıktır içeriye” diyorsunuz..

Duruşmalara gelip, “Hâlâ bu adamın biletini kesmediniz mi?” diye hakimi sorguya almaya kalkıyorsunuz..

Ama sıra, halkı isyana çağırma ile ilgili soruşturmalara gelince..

“İfade özgürlüğü, şok edici açıklamaları da kapsar” diyorsunuz..

Ben size söyleyeyim..

Deneyin bakalım, “ayaktan sallandırma”yı da görelim..

15 Temmuz’da birileri denedi..

“Ayaktan sallandırma” amacıyla yola çıktılar..

Şimdi cezaevlerinde sallanıyorlar..

Bir tarihte de.. “**Mahzende zehirleme**”yi denemişlerdi..

Şimdi mahzenlerde hesap veriyorlar..

“**Kötü son**” ile tehdit etmişlerdi..

“Kötü son” yakalarına yapıştı, bırakmıyor..

•

Darbecilerin borusu olmaya soyunan İstanbul Barosu, aynı açıklamada, bakın neler diyor: “Ceza muhakemesinde örneği görülmeyen bir uygulama ile ‘mevcutlu’ olarak sorguya götürülmesi, hukuk okuryazarlığının dahi kabul edemeyeceği uygulamalardır.”

Vay vay vay..

Siz Akit TV’den Ahmet Keser için aynı talepte bulunduğunuzda..

Akit TV’de konuşma yapan Ahmet Maranki için, tamtam dansı yapıp, benzer taleplerde bulunurken..

10 Kasım’daki yayınını beğenmediğiniz Akit sorumluları için, savcılığa mevcutlu olarak ifadeye getirilme baskısında bulunurken..

“Mevcutlu ifadeye gitme” vardı da..

Şimdi mi kalktı?

Dahası var..

20 yaşındaki bir kız, M. Kemal için bizim de hoşumuza gitmeyen bir cümle sarfetti diye..

İşi abartıp..

İfade özgürlüğü vesair söylemleri unutup..

Darbeciler için yaptığınız “Eleştiri şok edici olabilir” savunmalarını unutup..

Tutuklananlar, cezaevine koyduranlar, siz değil misiniz?

Tarihçi Mustafa Armağan’ı mahkum ettirmek için çabalayanlar sizler değil misiniz?

AKŞAM

Kurtuluş TAYİZ

Erdoğan, ikinci Sevr’i de çöpe attı

14 Aralık tarihli Erdoğan-Trump görüşmesi bölgedeki durumu değiştirdi. Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın “diplomaside destan yazdık” dediği görüşme, Sevr’in çöpe atılması kadar önemli bir gelişme olarak görülmeli. ABD’nin hamiliğini üstlendiği “terör devleti” planı, Türkiye tarafından boşa çıkarılmıştır.

Bu gelişmenin ABD’de deprem etkisi yaratması boşuna değil. ABD’yi resmi olarak PKK/YPG’nin hamisi, “terör devleti”nin kurucusu haline getirmeye çalışan güç başarısız oldu, kaybetti ve tek tek görevlerinden uzaklaştırılıyorlar.

Suriye sahasında en kritik aşama şüphesiz DEAŞ adı verilen proje terör örgütünün 2014’te giriştiği Ayn-el Arap (Kobani)’yi kuşatmasıydı. Terör örgütü PKK/YPG’yi ilk kez bu kuşatma ile Kürtlerin “mağdur”,

“seküler”, “modern” bir örgütü biçiminde dünya sahnesine sunup “terör devleti”ni meşrulaştırma adımını attılar. Bölgedeki büyük oyunun en kritik sahnesi DEAŞ’ın “Kobani kuşatması”ydı.

Ankara’nın bölgedeki gelişmeler karşısındaki ilk büyük karşı hamlesi de aynı günlerde geldi. Cumhurbaşkanı Erdoğan, DEAŞ ve PKK’nın birbirinden farkı olmayan, benzer, kardeş bir terör örgütü olduğunu ilan ederek bölgede oynanan oyunu gördüğünü açıkladı.

Erdoğan’ın o dönem “Kobani düşerse düşsün, zaten orada terör örgütünden başka kimse kalmadı, oranın insanları Türkiye’ye geçti” sözlerinin nasıl tepki çektiğini hatırlayalım; PKK’ya “terör devleti” kurmaya çalışan uluslararası güç, bu sözlerinden sonra medya kanalıyla Erdoğan’a karşı saldırıya geçti. HDP’yi harekete geçirerek 6-7 Ekim provokasyonunu sahneye koydular. Bu da yetmeyince PKK’yı kullanarak Güneydoğu’da çukur terörünü başlattılar.

Erdoğan’ın Suriye’de “terör devletine”, Ortadoğu’da harita değişikliğine izin vermeyeceği kesinleşince 15 Temmuz darbe girişiminin düğmesine basıldı. Erdoğan, bu hamleye karşılık olarak darbeyi etkisizleştirdikten tam bir ay sonra tarihi bir adım atarak Fırat Kalkanı operasyonunu başlattı ve Suriye’ye girdi. Bir süre sonra da

Türk askerini Zeytindalı harekatiyle Afrin’e ve İdlib’e soktu.

Bu hamleler karşısında Obama’nın sahadaki ekibi diyebileceğimiz Pentagon’a bağlı güçler, terör örgütüne silah dolu TIR’lar ile takviye ederek Fırat’ın doğusunu merkezine alan PKK’ya özerk bir alan yaratmaya girişti. Pentagon bir yandan Ankara’yı oyalamaya çalışırken diğer yandan da Fırat’ın doğusunu koruma altına aldı.

Ankara’nın bu girişimlere tepkisi ise çok keskin oldu. Erdoğan, Fırat’ın doğusuna girme kararını tüm dünyaya ilan ederek ABD’de taşları yerinden oynattı. Trump, terör örgütü yerine yarım asırlık “stratejik dostu” olan Türkiye’yi tercih ederek, Pentagon’a rağmen Suriye’deki askeri varlığını çektiğini açıkladı. Bu kararlar Trump, Pentagon’un Suriye’deki plan ve projelerini de askıya alarak Türkiye’nin önünü açtı. Trump, DEAŞ ile mücadele işini de Türkiye’ye havale ederek bölgeyi aynı zamanda Ankara’ya bırakmış oldu. Böylece Pentagon’un Ay-el Arap’ta sahneye koyduğu ve Batılıların desteğini kazandığı meşhur DEAŞ-PKK/YPG tiyatrosunun da sonuna gelindi.

Türkiye’nin kazandığı bu diplomasi zaferi, Sevr’in çöpe gitmesi kadar önemli ve büyük bir gelişmedir. “Ama”lı, “fakat”lı kurulan cümlelerin çoğu işte bu tarihi gelişmeyi

gözden düşürme amaçlıdır. Bölgede yeni bir durum ortaya çıkmıştır, Suriye’de iç savaş patladıktan sonra ibre ilk kez Türkiye’den yana dönmüştür ve bu başarı, Erdoğan’ın kararlı diplomasisinin sonucudur.

TAKVİM

Bülent ERANDAÇ

“ABD çekiliyor” diye üzülen Kılıçdaroğlu kumpanyası

ABD Başkanı Donald Trump’ın en yakınlarını bile şaşkırtan Suriye’den asker çekme kararını üzüntü ile karşılayan, ağıt yakanlara dikkatle bakınız. Sadece PKK-PYD değil, daha başka ağıt yakanlar "ABD gidiyor" diye, Ankara’da ağlayan içimizdeki gayri milli mahfiller, hainler de bir kez daha ortalığa döküldü. Ne tesadüf. Başkan Tayyip Erdoğan’ı yıkmak için her türlü tezgâha giren, yakılan ocaklara odun atanlar ile 'Trump askerini Suriye’den çekiyor, Başkan Erdoğan kazanıyor' diye ağlayanlar, örtüşüyor.

Aynı düzlemler. Paraleller. Gayri milli kumpanyalara dikkatle bakınca, Türkiye içini provoke etmeye teşne GAYRİMİLLİ mahfilleri, FETÖ-PKK-5 İNCİ KOLLARI-NATO AŞIKLARINI görmekteyiz. Başkan Erdoğan’ı yıkmaktan pes etmeyen, CHP’yi merkez yapmış, MORALLERİ BOZULMUŞ kontrollü kaos mühendislerinin

çalışmalarına tanık olmaktayız. Trump’ın çekilme kararının ardında neler var? Görünen şu. ABD’nin Suriye’den çekilme kararı ABD devletinin değil, Trump’ın şahsi kararı. Bundan sonra DERİN ABD neler yapabilir sorusu akıllarda geziyor. Buna odaklanalım. Trump çekiliyor ancak, DERİN ABD’nin kolları var. Bildiğimiz gibi, ABD’de aynı anda hem Trump hem de Türkiye karşıtı lobiler bulunuyor. Neo- Con beyinlerin, İsrail aşıklarının kontrol ettiği silah-petrol-medya lobileri. İsrail hayranı Neo-Con beyinlerin de içinde olduğu bu kolların, Türkiye’nin başına bazı işler açmaları göz ardı edilmemektedir. Türkiye’yi kendi içiyle uğraştıracak olayların düğmesine basabilirler. Ege’de Yunanistan’ı kışkırtabilir ki, bunun emarelerini görüyoruz. Derin ABD’nin geçmişte harekete geçirmeyi alışkanlık haline getirdiği fay hatlarını unutmayalım. Son zamanlarda, Laik-antilaik kavgasını kışkırtacak hamlelere tanık olmaktayız. Başkanımız Erdoğan’ın başlatacağı Fırat’ın Doğusu Harekâtı’nı provoke etmek için aportta beklemektedirler.. Türkiye’yi işgalci göstermek için her türlü tezgâhı kuracaklardır. Suriye’nin doğusuna uluslararası bir kontrol getirmek için düğmeye basacaklardır. Diğer taraftan, Türkiye-Rusya-İran ittifakını çatlatmak için bazı senaryoları olabilir. Türkiye’nin Rusya ile karşı karşıya gelmemek için, Başkan

Köşe Yazıları – 26/12/2018

Erdoğan'ın uluslar arası tecrübesi en büyük şansımızdır. Türkiye-İran-Rusya, Suriye'nin toprak bütünlüğü konusunda mutabık olmaları da önemli bir parametredir.

Bu noktada, Rusya ve/veya İran'dan bir farklı taktik gelebilir mi? Yenedünya düzeni kurulurken, Putin'in stratejik konumumuzu ve yatırımlarını düşünerek, Türkiye'yi üzecek adımlar atmayacağı ağırlık görüşüdür.

Sonuç: Trump sadece Suriye'den değil dünya liderliğinden de çekiliyor. ABD çöküyor, güneş yeniden Türkiye'nin kalpgahı olan AVRASYA'DAN doğuyor.

BERABERLİĞİ İP'İ BÖLECEK 31 Mart sonrası, büyük olaylar, sürpriz gelişmeler olmadığı takdirde 2023 yılı Haziran ayına kadar Türkiye'de seçim yok. Benim öngörülerime göre bu seçimlerden çıkacak sonuçlar, 'seçim ittifakı iki bloklu sistemin inşa etmesini zorunlu kılacak. AK Parti ile MHP düzleminde, milliyetçi-muhafazakârdemokrat yaklaşım, rahatlık yaratırken, CHP-HDP-İYİ Parti düzleminde partilerin ideolojileri ve seçmen tabanları arasındaki uyumsuzluk bu partilerin seçmen tabanlarını ellerinde tutmalarının zor olacağını işaret etmektedir. CHP'nin HDP ile açıktan, belirli izlek ve şartlara bağlı ittifakları CHP'yi kendi

ulusalcı ve Atatürkçü seçmenine karşı zor durumda bırakırken, CHP'nin kanatları altına giren İP'in ve Saadet'in uzun vadeli beraberliğinin olumsuzluğunu göstermektedir.

SONUÇ: İYİ Parti ve SP'nin seçmen tabanları 31 Mart'a giderken, CHP-HDP bloku tahkim edilmesinden rahatsızdır. İP'in bölünmesi, SP'nin de AK Parti- MHP blok'una yaklaşmasını sağlayacak iklimi oluşturmaktadır..